

Kutsal Olmak - 14.

Duadan ve kutsallıktan bahsetmek bizleri alçakgönüllülük üzerinde düşündürmelidir. Ne kadar kutsalsınız? Duada ve alçakgönüllülükte ne durumdaysanız, o kadar kutsalsınızdır.

O halde duasızlık yanında Tanrı'nın emirlerinin mükemmelliğine karşın bizlerin güçsüzlüğünü de dikkate alırsak; günahı, hatadan, utançtan, yargıdan, gazaptan, cehennemden konuşmamak lütfu anlamamak anlamına gelir. Günahı konuşmamak ve günahın üzerini örtmeye çalışmak lütfu anlamamak anlamına gelir. Çünkü günahın çözemeyeceğimiz korkunç tutsaklığı, ödeyemeyeceğimiz büyük kefaleti karşısında lütuf insana verilmiş olan bir armağandır. Günahın kesin sonucu olan sonsuz ölüm ve sonsuz yargı karşısında verilen kurtuluş yolu lütuftur.

Öyleyse lütuf edildiğimiz için işlerimizle kurtulmadığımızı, yaptığımız iyi işlerle, yardımla, merhamet işleriyle günahımızın bedelini ödeyemeyeceğimizi bilerek; kişisel çabamızla cenneti satın alamayacağımızı bilerek lütufta yaşamak, alçakgönüllülükte, duacı bir ruhta, tövbekar bir ruhta, şükran duyarak yaşamamız anlamına geliyor. Kutsallığı alçakgönüllülük olmaksızın düşünebilir miyiz? Hayır! Kutsallığı duacı bir ruhta sadakatle yaşamaktan ayrı düşünebilir miyiz? Elbette hayır!

Romalılar 5:20 ... günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı.

Böylece günaha bakıp, günahla mücadele ederek, günahla yüzleşerek ve onu itiraf edip bağışlanma dileyerek mezmurcu ile birlikte bizde "Ya RAB, adın uğruna Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük" diye dua edebiliriz (Mezmun 25:11).

Kutsal olan Tanrı'nın günahkar insanı, ölüm ve gazap çocuğu olan insanı "Gelin, şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana

boyamış bile olsa Kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da Yapağı gibi bembeyaz olacak” diyerek kendine çağırması (İşaya 1:18) lütuf değil midir? Günahkar insanı, yani iyiliği hak etmemiş bir kişiyi böyle bağışlanma ve kurtuluş için Tanrı'nın çağırması lütuf değilse nedir?

Öyleyse gururu bir kenara bırakıp günahımızı alçakgönüllülükle kabul ederek; Tanrı'nın önüne gelip itiraf ve tövbe ile af dilemek için Mesih'teki lütuftan daha başka bir şeye ihtiyacımız da yoktur. Tanrı'nın huzuruna girmek için ihtiyacımız olan cesaret Tanrı'nın lütfkar olduğunu anlamamızda yatar.

Diğer yandan bizlere *“beni günahlarınızla uğraştırdınız, Suçlarınızla usandırdınız. Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim, Günahlarınızı anmaz oldum”* diyen (İşaya 43:24-25) bir Tanrı'nın önünde övünebileceğimiz hangi erdemi gösterebiliriz?

Kutsal Kitap'ın *“Senin gibi suçları silen, Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı? Sonsuza dek öfkeli kalmazsın, Çünkü sadık olmaktan hoşlanırsın. Bize yine acıyacaksın, Çiğneyeceksin suçlarımızı ayakaltında. Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın”* diyen duasını okuyup da (Mika 7:18-19) kim kutsal Tanrı'nın önünde kalbinin temiz olduğunu öne sürebilir ki?

“Ben kurban değil, merhamet isterim” sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim” diyen (Matta 9:13) Mesih'in sözleri karşısında kim merhametli olduğunu düşünebilir ki? Mesih'in bu sözleri karşısında kendisinin günahkar olduğunu hatırlamayı ihmal etmek; duayı ve tapınmayı, tövbe ve alçalışı, bağışlanma dilenen alçakgönüllülüğü, dolayısı ile Tanrı ile paydaşıktan kendisini çekmeyi getirmez mi; ve böyle yapmak da lütfu unutmak olmaz mı?

Lütuf edildiğimiz için şükrederek yaşayıp Tanrı'nın lütufkar kurtarıcı ile akladığımızı, dünya önünde Müjde'den ve Mesih'ten utanmaksızın cesaretle yaşamadan günahla mücadele edilmez, edilemez. Günahla mücadelesi olmamak da günahla yaşamaya kapı açmak değilse nedir?

“Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi” sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür” diye yazılmış olduğu halde, Mesih'teki karşılıksız bağışlanma ve kurtuluş armağanından kim şüphe edebilir ki? Öyleyse *“Günahkârların en kötüsü benim”* diyen elçinin örneğine bakmadan kim kutsallıkta ilerlediğini düşünebilir ki? Alçakgönüllü bir yaşamla günahkarlığını Tanrı'nın gözünden görmeden kim kutsal olduğunu düşünebilir ki (I.Timoteyus 1:15)?

Günaha karşı sunulan merhametin kendisi olan Mesih, günahın cezasının tam karşılığı olan kefareti ödemek için sunulan kurbanın da kendisidir.

Belçika İnanç Açıklaması 26:

Başka bir aracı bulmak zorunda olduğumuzu farz edelim. Bizler *“Tanrı'nın düşmanlarıyken”* bizim için canını verenden daha çok kim bizi sevebilir ki?

Saygın ve güçlü bir aracı bulmak zorunda olduğumuzu farz edelim. *“Baba'nın sağında”* oturandan daha fazla kimin saygınlığı ve gücü var ki?

Ve *“gökte ve yeryüzünde”* kendisinde tüm güç olandan başka kim var? Tanrı'nın biricik Oğlu'ndan başka sözü daha çok dinlenecek kim olabilir ki?

Öyleyse *“Yol, gerçek ve yaşam benim; Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez”* diyen Mesih'ten başka niçin bir başka aracı arayalım ki?

Bu gerçekler karşısında (Titus 3:3) kendimizi kurtaramayacağımızı açıkça görmemiz gerekmiyor mu? Bu gerçekler karşısında karşılıksız lütuf ile kurtuluş Mjdesi için Tanrı'ya alçakgönüllü yaşamlarla şkretmemiz gerekmiyor mu (Titus 3:4-6)? Hak edilemeyen bir miras kavuşmuş olmamız, yüreklerimizi layık olabilme gayreti ile duada adanmış, tövbe ve itirafta samimi olmak için zorlamıyor mu (Titus 3:7)?

I.Timoteyus 2: ⁵nk Tanrı tek olduğundan; ve Tanrı ile insanlar arasında arabulucu tektir, O da insan olan Mesih İsa'dır;

⁶O ki, kendisini herkes için fidiye olarak verdi; kendi zamanlarında verilecek olan tanıklık budur;

Mesih arabuluculuk için Tanrısal ayrıcalıklarından kendisini boş kıldı; insanın kurtuluşu için yüceliğini, görkemini bıraktı, insan benzeyişini aldı (Filipililer 2:6-8 krş. Yuhanna 1:1-2, 14, 18, Koloseliler 1:15-16, İbraniler 1:3). Bu alçakgönüllü bir davranış rneği aynı zamanda bizler Tanrı'nın hoşnut olduğu kullar olabilmemiz için verildi.

Halen *“ben nasıl kutsal olurum; ben kutsal mıyım?”* şeklinde sorular varsa, cevabı bu ayetlerde-dir. Mesih sizleri kutsal kılmak uğruna alaldı ve aramıza geldi, çarmıh ölümüne katlanarak insanı Adem'den günahından ve zayıflığından kurtardı. Yani Adem'in kendi soyunu içine düşürdüğü günah, ölüm, yargı, ceza konumundan insanın Mesih'te kurtulması; insanın Adem'den gelen mirastan kurtulmuş olma konumuna gelmesi için Mesih bizleri kutsal kıldı. Yani Mesih'in alçakgönüllü fedakarlığı bizi kurtarmayacaktı ise bizi başka kim kutsal kılabilirdi ki?

Böylece kurtuluşumuzun *“Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde”* ile ilişkilendirilmesi (II.Korintliler 4:4) ve kutsal kılınmamız anlamını Tanrı'nın ltfunda ve Mesih'in

fedakarlığında bulmaktadır. Böylece de düşmüş insan (*ölümlü insan, doğal insan, benliğe dayanan insan*) düşüncesinden (*Romalılar 1:22-32, Mezmur 53:1; Efesliler 4:18-19; II.Timoteyus 3:2-7 krş. Koloseliler 1:21, Yakup 4:4, I.Yuhanna 2:15-16*)¹ kurtulmamız bizleri kutsal konumuna getiriyor.

Böylece Mesih'te kutsal kılınmış insan olarak kurtulmuşluğumuzun gururdan uzak olarak, alçakgönüllülük ile taçlanması gerekiyor. Çünkü bir zamanlar Tanrı'ya düşmanken (*Romalılar 5:10 krş. Yuhanna 7:7; 15:23-24*) şimdi Tanrı ile barıştırılmış olmamız; yani eskiden kim iken şimdi kim olduğumuzu hatırlamak bizleri lütufkar Tanrı'ya şükreden kimseler olmaya, günahlardan pişmanlıkla alçakgönüllü olmaya teşvik etmelidir:

Romalılar 5:10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

Koloseliler 1:20 Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle **barıştırmaya** razı oldu.

Böylece Adem'den gelen bozulmuşluğumuz ile düşmüşlük, günah, ölüm, yargı ile belirlenmiş gazap çocukları iken Mesih'te diriliş, barış, yeni yaşam, kurtuluş ile belirlenmiş Tanrı'nın çocukları olduk

¹ Romalılar 8:6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. 7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de... 8 Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. Romalılar 7:18 İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. I.Korintliler 2:14 Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz.

(Romalılar 5:12, 14-20, I.Korintliler 15:22, 45, 47, 49, Efesliler 2:14-16):

Yuhanna 1:12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Tanrı'nın çocukları olmamız sebebi ile kutsal olduk; ve Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olduğumuz için Tanrı'da kutsal olduk:

II.Korintliler 5:21 Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

Dua edelim:

Romalılar 5:11, Yuhanna 11:25